

bitó m. Bernat-percaire

bitó m. Cadascun dels pins o entagues que hi ha a coberta cap al cantó de prova on s'aferra la cadena de l'àncora.

bitxac m. Ocell ^(insectívor) de plomatge bru, el ventre rogenc, el cap negre amb un collaret blanc (Saxicola torquata)

bitxo m. Raca hortense de la solanàcia Capsicum annuum conreada pels seus fruits comestibles molt picants, primis i allargats en forma de corn.

cartó sobre la qual s'entrellava
el fil d'ordit

bituminós -osa, -or, -or ^{adj.} Que conté betum; se té les qualitats del betum. Carbó bituminós. Olor bituminós

bitrac m. Justria, acció d'atçar i llançar violentament enren una de les potes posteriors, dit esp. d'un cavall, d'un ase, d'un mul

bitrega f. Instrument de bois que s'usen els sabates per a polir la vora de la sola